

—ఆదూరి వెంకటసీతారామవూర్తి

బస్సుకోసం ఎదురుచూస్తూ అరగంట ఆయింది. కాళ్ళు లాగేస్తున్నాయి - ఇలా ఎదురుచూడడంలోనే సగం జీవితం గడచిపోతుంది.

నడచిపోయినా యీ పాటికి యిల్లు జేరి పోదును. పోనీ ఆటోని కేకేద్దామన్నా మూడు రూపాయలకు తక్కువకి రాడు - డిక్టేనా అందులో సగమివ్వాలి - చీకటి పడుతోంది!

అప్పుడే బజారు అందం చూడాలి, సూడం దగ్గర్నించీ బెర్లిన్ చీరల వరకూ; పకోడీల దగ్గర్నించీ పనస పళ్ళ వరకూ ఆన్నీ ఫుట్ పాత్ మీదే దొరుకుతాయి -

“ఇదిగో ఆబ్బాయ్, నీ దగ్గక అన్ని రకాల పాటల పుస్తకాలు వుంటాయా” తెలిసిన గొంతులా వుంటే తం త్రిప్పి చూశాను - ఎవరో ముసలాయన - ప్రక్క మన్న సినీమాపాటల పుస్తకాల మేల్వాడిని అడుగుతున్నాడు -

“ఉన్నాయి బాబూ. ఏమిటి కావాలో చెప్పండి” అన్నాడు వాడు -

నిజానికి ఆ వ్యాపారమే బాగుంది. ఆసలు - ఉద్యోగంకన్నా ఏవ్యాపారమైనా బాగానే ఉంటుంది - నేను నిల్చున్న అరగంటలోనూ సుమారొక పదిపాటల

పుస్తకాలు అమ్మి ఉంటాడు వాడు - ఈరోజుల్లో సిన్మాల మోజు అంతా ఇంతా కాదు.

“చూడూ - బాగా అమ్మడవుతున్న సిన్మా పాటల పుస్తకాలు కావాలి” అడుగు తున్నాడాయన - వయసు యాభై పైనే వుంటుంది.

“సీతాకళ్యాణం, శ్రీరామ పట్టాభి షేకం; కర్న... మీ ఇష్టం - ఏం కావ లిస్తే అవే వున్నాయి చూడండి.”

“సర్లే - నాక్కావల్సినవి అవికావు - కుర్రాళ్ళు బాగా కొనుక్కుంటున్న పుస్త కాల్లేమా...? అవీ....”

“అయీ వున్నాయి బాబూ - ముత్యాల ముగ్గు, మనూరిపాండవులూ, తూర్పెళ్ళే రైయా.... కళ్యాణీ...”

“అవున్నే - అవి మంచివే - కాదన్ను. కానీ నాక్కావల్సినవి అవికావు - కుర్రాళ్ళ తప్పట్లు చరిచి ఈలలేస్తూ పాడకునే పాటలుండవే - ఆ పాటల పుస్తకాలు కావాలి” అన్నాడాయన వాడి మాటల కడ్డతగుల్నూ -

ఆ తర్వాత

చుట్టూచూసి, నేను గమనిస్తున్నానని పసిగట్టి గొంతు తగ్గించి, అయో మయంగా చూస్తూ వేంటయ్యా, ఇందా

యిందా తీసుకో ' " ఎత్తుకుంటావా
 నన్నెత్తుకుంటావా " "నువ్వు రమ్మంటే
 ఎనాడైనా రానన్నానా నువ్వడిగిందే
 నేనెడైనా లేదన్నానా". అలాంటి పాటలు
 వినలేదయ్యా - అవీకావాలి "అన్నాడు-
 ఆ మాటలకు పాపువాడు భక్కుననవ్వి,
 ఆధ్దలా చెప్పండి. డబ్బులు మీనింగుల
 సాంగులన్నమాట. మరవిజెప్పడానికి
 సిగ్గుపడతారేం "అన్నాడు.

"డబ్బుల మీనింగులని నువ్వను
 కుంటున్నావు. కానీ నాకు వాటిల్లో
 ఒకే మీనింగు కన్పిస్తుంది " దా ని కి
 పా పు వా డు నవ్వి, అవేదీ బాబూ
 సొచ్చంగా బతుకన్పిస్తుంటే అన్నాడు
 విడమర్చి -

అవేనయ్యా - నాక్కన్పించింది ఆ
 మీనింగే - మరోమీనింగులేదు. అన్నా
 దాయన చుట్టూమాస్తూ.

నా ఆశ్చర్యానికి అవదుల్లేవు. ఎవరో
 కుర్రకారు కొనుక్కున్నారంటే ఏ దో
 నబబుగానే వుంటుంది - యాభైయ్యే
 క్షాయన బూతుపాటలకోసం ఆరాటవడు
 తున్నాడంటే ఆశ్చర్యమేసింది - అవును
 మరి! స్టాండర్డ్స్ యిలా దిగ జా రు
 తున్నాయి కాబట్టే అటువంటి సాహిత్యం
 ఉత్పత్తి అవుతుంది - అటువంటిపాటల్నే
 ప్రజలు కోరుకుంటున్నారు కా బ డ్దే
 వాదినే సిన్మాలో చొప్పిస్తున్నాం అని
 తప్పుకుంటున్నారు నిర్మాతలూ, సంగీత
 దర్శకులూ-అటువంటి పాటలే రాయ
 నుంటున్నారు. కా బ డ్దీ భుక్తికోసం
 రాయ క తప్పటంలేదు అంటున్నారు
 కవీశ్వరులు-కానీ అందరు ప్రేక్షకులూ,
 అందరు శ్రోతలూ, అందరు నిర్మాతలూ

కవులూ అట్లానే వున్నారా అంటే-అదీ
 లేదు! ఏదీ యేమైనా సకుటుంబంగా
 చూడతగ్గ సినీమాగావి, కుటుంబ సభ్యు
 లంతా ఒకచోట కూర్చొని వినతగ్గ
 సినీమా పాటగావి కరువైపోతుంటంటే
 ఆశ్చర్యంలేదు వీటన్నిటికీ తోడు కాలేజీ
 కుర్రాళ్ళు క్లాసులెగ్గొటి చూట్టానికి, మూసలీ
 ముతకా చాటుగా చూడ్డానికి అనువుగా
 నూన్ షోలూ- సెక్స్ ప్రిట్రాలూ-

నా ఆలోచనలు పూర్తయ్యే
 సర్కే ఓ దొంతు పుస్తకాలను సెంక్ట్
 చేసి, యింకా గుర్తుకురాని పాటలను
 నెమ్మదిగా గుర్తు తెచ్చుకుంటూ అడు
 తున్నా దాయన.

ఒక్కసారిగా నాకందరి మీదా కోప
 మొచ్చింది.

ఏం ప్రయోజనం? ఈలోగ బస్సు
 కూదారానే వచ్చింది.

రెండ్రోజుల తర్వాత - ఓ సాయం
 కాలం గురజాడ మందిరంలో సభ
 జరుగుతుంటే ఏమీతోచక లోపలికి
 చూశాను- స్టేజీపీఠ అతను! మెళ్ళో
 పూలదండల.... ఆరోజు బూతు సిన్మా
 పాటలు పుస్తకాలు కొన్న ఆసాపీ-

అంతవరకూ మైకుముందు ప్రసం
 గిస్తున్న ఒకాయన ఒక్కసారిగా గొంతు
 మార్చి, దిగ జారుతున్న నేటి సాహిత్య
 విలువలను గురించి శ్రీమూరళిక్ష్మ
 గారు సోదాహరణంగా వివంస్తూ చేసిన
 ప్రసంగం మన యువతకు చాల ఉప
 యోగిస్తుందని భావిస్తూ అందరితరపున
 ఆయనకు మాధన్యవాదాలు తెచ్చు
 కుంటున్నాం అని చెప్పి దిగిపోయాడు.

నేను శిలాప్రతిమనే అయ్యాను!